

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer."

De Andre i Gruppen

Lawrence Beckett: Forfatter og vovehals

Michael Woodham-Smith: Jæger og læge

Gordon Kean Ashton: Adelsmand og politisk idealist

George Arthur Locke: Adelsmand og soldat

Jonathan St. Clair: Sagfører og mystiker

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

Sebastian Barcley

Sømand & Eventyrer

Sebastian Barcley

Sebastian kommer fra en shipping-familie og deltog allerede som barn i lange sejlads. Barcley-hjemmet ligger i Liverpool, og hele hans barndom var skibe. Men det var bare noget, der var der, og han fik frie hænder til at tage sine valg - selvstændighed kom ind med modernismen - og i hans unge år havde han nogle skumle venner fra havnemiljøet. Ved et par lejligheder måtte faderen redde kastanierne ud af ilden og sætte sønnen på plads. Først senere gik det op for Sebastian, at han var blevet afhængig af havet, og hans fremtid allerede var bestemt.

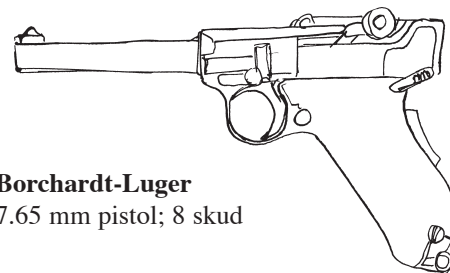
Han blev sendt til flåden for at gøre sine erfaringer og tjene Imperiet. Derfra blev han taget ind i handelsflåden, så Verden og fik merkantil erfaring, gode kontakter og en armfuld tatoveringer. Da han således havde udstået lærlingetiden, blev han taget ind i familieforetaget. I de år udvidede de med værftsindustri i hjembyen, og i forbindelse med oprustningen til Krigen tjente Barcleys styrtende med penge. Sebastians flådekontakter viste sig nyttige, og han fortsatte som løst tilknyttet til flådens efterretningstjenste og blev familiens ammunitions-rådgiver. Derudover blev han fuldgyltig kaptajn med ansvar for egne skibe.

Nu er Sebastian 36 år. Han ville allerhelst sejle - hans store passion er træskibe - men Krigen har betydet en del ekstra arbejde i

firmaet, og flåden sender ham med mellemrum til søs for at kommentere krigen til søs mod Tyskland (det består mest i at eskortere handelskonvoyen forbi ubåde og blokere tyskernes flåde). Sebastian er en af dem, der mener, at admiral Jellicoe burde have forfulgt og knust tyskerne efter Jyllands-slaget sidste år.

Han har en hverdag som forretningsmand: Investorer, bygger skibe, medejer og har ansvar men arbejder ikke så meget selv i firmaet mere. Prøver ind imellem at få tid til at nyde det frie liv til søs; enten på transporter eller på sit sejlskib, Pearl. Men der er langt mellem slagsmålene i Marseilles eller knivkampene og skøtterne i Shanghai. For tiden er det mest i forbindelse med Krigen, han finder forløsning for sin eventyrlyst - det er en vidunderlig følelse at se torpedoerne skøjte af sted lige under overfladen på vej mod en lidt for dristig ubåd. Der har også været lejlighed til at fremskaffe byggeplaner fra konkurrerende værfter og lignende småspionage.

Sebastian har nogle gange forsøgt at etablere sig i et respektabelt forhold, men han er for rodløs og har stadig lidt af sin ungdoms ondsind. Han er god til at slå om og tilpasse sig et givent selskab - en lidt kynisk egenskab, der gør det let for ham at passe ind både på smugkroerne og i marine-klubben blandt gentlemen.

Borchardt-Luger
7.65 mm pistol; 8 skud

I hans baggage: sømands gallauniform og kasket; rejsetøj; toiletsager; kortspil og terninger; sejlerfrakke; en god foldekniv; pistol (Luger)

Sprog: middelmådigt fransk og spansk; enkelte Canton-kinesiske gloser

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer. "

De Andre i Gruppen

Lawrence Beckett: Forfatter & vovehals
Gordon Kean Ashton: Adelsmand & idealist
George Arthur Locke: Adelsmand & officer
Jonathan St. Clair: Sagfører & mystiker
Sebastian Barclay: Sømand & eventyrer

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

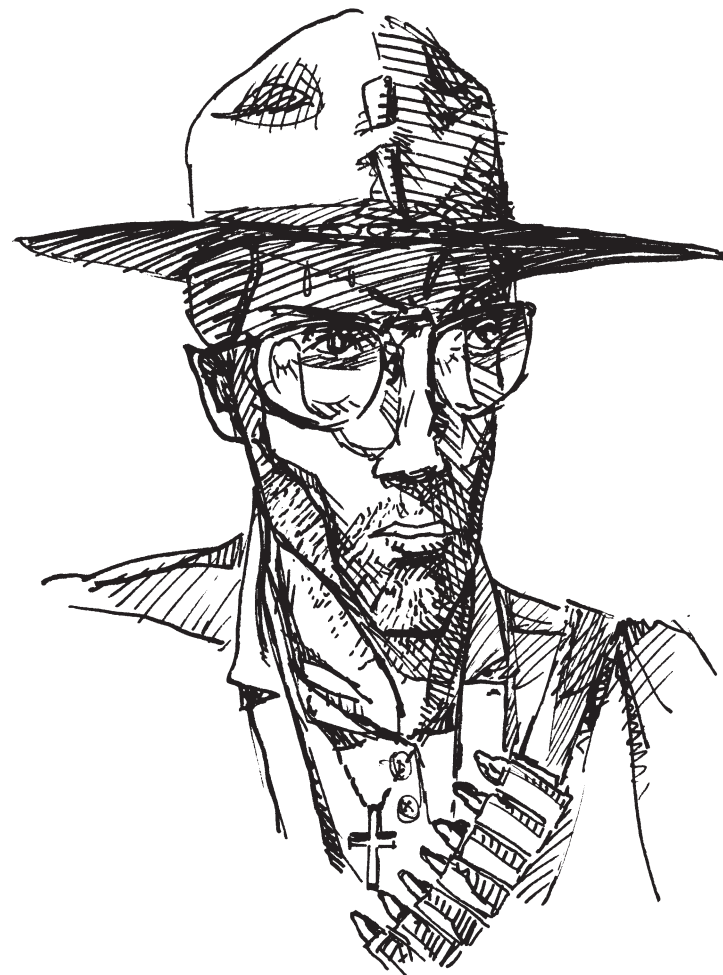
Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

Michael Woodham-Smith

Jæger & Læge

Michael Woodham-Smith

Michael er opvokset i en streng puritansk familie blandt mange søskende. Hans fader var præst i en metodistkirke, og ingen i Woodham-Smith familien har kunnet gå fri for en grundig religiøs opdragelse. Således har han fra helt lille lært at foragte overtro og ynke uvidenhed, og han har set nok til det, da han i sine ungdomsår rejste rundt til missoner i den tredje verden med sin fader. Faderen blev myrdet af zuluer for ti år siden, og siden har Michael været besat af tanken om en ordnet verden - en verden kun England med sine dyder og Guds vilje er i stand til at skabe. Han påbegyndte sit lægestudie, og nu, hvor han arbejder med sit fag, er han langsomt gledet væk fra det religiøse, der står i en underlig modstrid med videnskaben.

Nu er Michael 28 år og allerede en succesrig læge på grund af sit arbejde med tuberkulose-bekæmpelse. Legater fra kristne institutioner tillader ham at rejse meget og fortælle om sine behandlings-erfaringer på alverdens undervisningssteder.

Men Michael rejser også med mere egoistiske formål: Kampen mod uoplystheden. Han hjælper med at organisere missioner i fjendtligt indstillede områder; har på sine rejser oplyst sorte pletter på landkortet i Afrika; og personligt ført flere heksedoktore, kvaksalvere og en kinesisk akkupunktør til justits - eller selv eksekveret den på stedet.

Webley .38
automatisk pistol; 7 skud

Desuden forfølger han sin interesse for jagt. I den passion får han afløb for sine aggressioner mod alverdens urimeligheder og kan bekræfte sin overlegenhed. Det er altid stort bytte, han går efter, og der er snart ikke det dyr, han ikke har jaget. Når han jager, er han fuldstændigt optaget af dét ene og i sine instinkters magt - så vasker han støvet af sig, barberer de upassende stubbe væk og vender tilbage til den civiliserede verden.

I perioder bliver han ramt af dårlig samvittighed, og han overvejer, om Gud vil dømme ham for at være stolt, fanatisk og have vendt sig fra Ham, men så kommer endnu en historie om rædsler begået i uvidenhed, og han ved, at han gør det rette. Han ser Den Store Krig som et vendepunkt for menneskeheden, og han vil yde sit for at bringe England til sejr - og Britannia har udset ham til en særlig rolle.

Michael er stadig præget af sit barndomshjem, og i London bor han meget spartansk - alle hans penge går til at financiere jagtrejser og investeringer i forskning. Han er stadig single, og der er ikke noget, der tyder på, at han foreløbig kan hellige sig andet end sit livsprojekt. Hans dage går enten med arbejde, forskning eller jagt, og han har ingen laster. I hvert fald ikke nogen, han ikke er i stand til at holde i ave med streng selvdisciplin.

I hans baggage: sort tøj inklusive en præsterobe-lignende frakke; jakkesæt & praktisk tøj; simpelt sølvkors; faderens blodstænkede bibel; ekstra briller, kikkert & toiletsager; hvid lægekittel & førstehjælpssæt; lille kasse med kirurgi-redskaber; jagtkniv; pistol (Webley)

Sprog: lidt Egyptisk; fremragende latin

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer. "

De Andre i Gruppen

Lawrence Beckett: Forfatter & vovehals

Michael Woodham-Smith: Jæger & læge

Gordon Kean Ashton: Adelsmand & idealist

Jonathan St. Clair: Sagfører & mystiker

Sebastian Barclay: Sømand & eventyrer

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

George Arthur Locke

Officer & Adelsmand

George Arthur Locke

George er født i Somersset, hvor hans adelige familie har et rigt gods og betydelige jorder. Locke-mændene har traditionelt været soldater, og George havde ikke i sinde at blive det sorte får. Han tog tiden på kostskolen for officersbørn som det første skridt i sin karriere. George havde nogle ungdomsår, hvor han var plaget af sygdom (dårlige lunger), og i den periode udviklede han et voldsomt temperament - men det var ikke vrede mod forældrene, der plagede ham; det var tanken om ikke at kunne gøre dem stolte. Hans fader vidste, at George ville modsætte sig, at han brugte sin indflydelse til at få sønnen i hæren trods sygdommen.

George fik afløb for sin vrede i hans stands forlystelser - polo, galop, fægtning, rævejagt - og han gik indædt til det hele på trods af lægens råd og forældrenes formaninger. Han begyndte at fatte interesse for kvinder, havde flere kortvarige affærer (uden familiens vidende) og hengav sig til sine foretrukne laster - cigarer, whiskey, cocktails.

Og så en dag blev han rask. Så snart han havde fået meddelelsen meldte han sig til hæren og begyndte sin militære løbebane med opsparet gejst. Avancerede per automatik til officer-standen og har siden tjent over hele kloden for Imperiet.

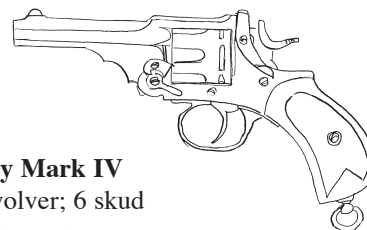
Nu er George Locke 33 år, kavaleri-kaptajn af rang. Men hans dedikation er blevet bemærket, og efter at have tjent som informations-officer i spændingsområder blev han anbefalet til hærens efterretningstjeneste. I den kapacitet har han i årene op til krigsudbruddet rejst

rundt i Europa og kolonierne, talt med mulige allierede og spioneret på våbenlagre og troppe-kapaciteter. Et par gange har det været nødvendigt at bruge våben for at opretholde sit dække, men allermest nyder George at udnytte alle ressourcer til at undgå at blive trængt op i en krog - planlægge alibier og vælge de rette rejsemidler.

Han er stadig lige fascineret af krigens mange facetter - æren, passionen, stoltheden, faremomentet, det globale spil. Men tingene ændrer sig nu. Han har set de monstrøse tanks, man arbejder på - hvor er æren i at sidde i sådan en kasse? Og tyskerne har brugt gas og dermed åbnet for en hæslig form for krigsførelse. Hans elskede heste vil snart være overflødige i kamp og et æstetisk moment gå tabt. Til gengæld er der noget tillokkende ved jagerflyene, og noget siger George, at det bliver fremtiden. Han er begyndt at tage lektioner mellem missioner.

Krig er ikke Helvede, som visse blødryggede typer mener - den er bare beregnet for mænd af en særlig støbning. Som kaptajn Locke.

George har fået løbet det skarpeste af hornene af sig, og nu har han et mere afslappet forhold til high society-livet, som han stadig sætter pris på. Han har en lejlighed og kvarterer på dragon-kassernen i London foruden et af familiens store landejendomme i Somersset, hvor han ofte kommer for at ride og jage ræve. Han er så småt begyndt at indstille sig på at skulle giftes med en passende adelsfrøken.

Webley Mark IV
.38 revolver; 6 skud

I hans baggage: standard uniform & gal-launiform; tuxedo & almindeligt jakkesæt; toiletsager; revolver (Webley Mark IV); pudsegrej til revolveren; cigaretter

Sprog: lidt fransk; godt tysk

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer."

De Andre i Gruppen

Lawrence Beckett: Forfatter & vovehals
Michael Woodham-Smith: Jæger & læge
George Arthur Locke: Adelsmand & officer
Jonathan St. Clair: Sagfører & mystiker
Sebastian Barclay: Sømand & eventyrer

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

Gordon Kean Ashton

Adelsmand & Idealist

Gordon Kean Ashton

Gordon er født ind i nordengelsk adelsfamilie. Ahston-slægten har tjent godt i kolonierne, og Gordon kunne vælge løbebane i livet, som han ville. Hans valg var umiddelbart oplagt: en politisk karriere startet på Harvard. Men her skete der en overaskende drejning: Gordon blev gennem et broderskab på universitetet indlemmet i frimurerne, og han blev optaget af social retfærdighed. Han læste alle George Washington's taler (også en frimurer) og begyndte efter endt eksamen at arbejde for en bedre verden. På samme måde som ridderne i sin tid var de privilegerede i samfundet, og i kraft af deres større viden og ressourcer var de svages beskyttere, måtte overklassen i dag være bedre til at tage vare på de mindrebemidlede. Og den sociale uretfærdighed var lysende klar i industrialismens tid. Idéen kunne overføres direkte på stormagterne som Verdens beskyttere: imperialismens berettigelse.

Han store ideologiske forbillede fandt han i Theodore Roosevelt, der som politichef i New York kæmpede for bedre sociale forhold for de tusindvis af immigranter. Da Teddy i 1898 samlede en styrke af frivillige for at tage til Cuba og bekæmpe Spanien, meldte Gordon sig til hans frivillige Rough Riders. Hele oplevelsen var meget inspirerende, og Gordon tog et par år i hæren for at være bedre rustet til at kæmpe for retfærdige sager.

I dag er Gordon 40 år og et aktivt medlem af det konservative parti (der ikke bryder sig meget om den liberale førsteminister, Lloyd George). Han har stadig for meget ildhu til at blive taburet-politiker, så i stedet rejser han til politiske brændpunkter i Imperiet og mægler hvor muligt, og deltager i nedkæmpelsen af ballademagere om nødvendigt. Viljen til forandring kræver sine ofre - visse steder store ofre; Gordon har været i situationer, hvor han skulle give ordren til betjentene om at åbne ild mod strejkende. Han er absolut heller ikke for gammel til selv at slå et slag for at holde den bolsjevitske indflydelse ude af England.

Han blev gift med Elizabeth for mange år siden, men det var mest en social nødvendighed, og han bruger ikke meget tid på hende eller børnene - hun har som hustru til en frimurer lært at være Kvinden bag den Store Mand. En stor del af arbejdet for En Bedre Morgendag foregår i klubber og loger, hvor mænd af samme kaliber som han selv, kan mødes og diskutere verdenssituationen over en cognac og et stop tobak. Det hele tilsat en lille portion mysticisme for at gøre det lidt mere spændende og højtideligt.

Colt M1911
klassisk amerikansk
automat pistol; 7 skud.

I hans bagage: tuxedo, sort og hvid butterfly & høj hat; Tory slipsenål, Harvard manchet-knapper og frimurer-ring; komplet pibesæt; Rough Rider-udstyret: bredskygget hat, halsklud, støvler og jakke; toiletsager; Bowie-kniv; pistol (Colt M1911)

Sprog: overbevisende amerikansk

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer."

De Andre i Gruppen

Michael Woodham-Smith: Jæger & læge
Gordon Kean Ashton: Adelsmand & idealist
George Arthur Locke: Adelsmand & officer
Jonathan St. Clair: Sagfører & mystiker
Sebastian Barclay: Sømand & eventyrer

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

Lawrence Beckett

Forfatter & Vovehals

Lawrence Beckett

Lawrence kommer fra en rig London-familie, men han har aldrig taget noget for givet. Han har altid skullet udfordre sine omgivelser - lige fra han var ung, hvor han skændtes bravt med sin dominerende fader. Faderen ville have ham til at studere jura på Cambridge - som han selv havde gjort det; ergo valgte Lawrence Oxford og engelsk litteratur. Larry's udskejelser på college drev hans fader i en tidlig grav (mener moderen). Men faktisk betød faderens død, at Lawrence udviklede en mere alvorlig side, og han begyndte at tage sine studier mere seriøst. Han foretrækker romatiske digtere som Shelley og Lord Byron og naturforfattere som Walt Whitman og Jack London, og han deler træk med begge typer forfattere.

I dag er Lawrence 36, og han er stadig hungrende efter oplevelser og opfyldt af rejselyst. Han bor hos sin moder, der betaler hans underhold af arven, men meget af sin tid spenderer han med at rejse, og han har værelser i Baltimore, Venedi og Stockholm. Undervejs - eller ind imellem - skriver han: rejsebeskrivelser og digte, men har han lyst til at tjene penge (det er aldrig behov, der driver ham), er det på journalistiske opgaver. Med mellemrum tager han opgaver for England, der altid kan bruge en handlekraftig og rejsevant mand: som kurér, testpilot eller til at tage krigsfotos. Hvad han ellers foretager sig udspringer af en rastløshed, der driver ham

mod intense oplevelser, og en fascination af lidelse og de yderste grænser.

Han har besøgt kampzoner og beskrevet krigen, fløjet luftballon og testet de første flyvemaskiner, vandret på den grønlandske indlandsis, svømmet over Kanalen, indgået væddemål med russiske adelsfolk om præcisionskast med kniv og skudt en tiger. Men stadig er der noget, der mangler.

Lawrence befinder sig lige så godt i de luxuriøse dansehaller i New York (han gør sig glimrende i de klassiske danse) som på skumle værtshuse, hvor han gerne drikker om kap - men der er ingen tvivl om, at han er født til at tilhøre den herskende klasse. Han drikker hellere rødvin end vodka men gør begge dele lige godt. Han har senest haft en affære med en kendt svensk skuespillerinde, og han har elskerinder rundt omkring i Verden, men endnu har ingen kunnet holde på ham. De nye strøminger i litteraturen og kunsten - og moralbegreberne! - der er opstået i kølvandet på Krigen, fascinerer ham meget.

Browning M1900
automatisk pistol,
7.65mm; 7 skud

I hans baggage: gode cigarer; tuxedo, høj hat & dansesko; lang frakke & rejsetøj; læderjakke, skindhandsker & flyvebriller; silkehalstørklæde & bredskygget hat; toiletsager, inklusive moustache-kam; et par bøger med lyrik; pistol (Browning M1900)

Sprog: en smule tysk

Klokken 11.25, 19. september, 1917. Efterretningsofficer Bellingtons kontor.

"Oberst Weatherby har vel allerede fortalt jer, at dette er en vigtig mission?" Den ranke efterretningsofficer rejser sig fra sit skrivebord, og ser på de seks yngre mænd.

"Yessir" svarer George, og står endnu mere ret, end han gjorde før. Lawrence og Sebastian ser begge på ham med et let undrende blik. Selv står de med hænderne i lommen, Sebastian med en smøg i munden. Lawrence tager over.

"Jep, vi har fået at vide, at vi holder vores kæft lukket om det her." Nu var det George's tur til at se undrende på den ubarberede mand, der hverken stod ret eller tiltalte en officer som Sir. De tre resterende mænd i rummet smilte for dem selv. De havde hurtigt fornemmet Lawrence's autoritetsproblemer.

"Det var jo heldigt, unge mand. Så kan jeg jo roligt fortælle, hvad det handler om." Officeren holder en kunstpause, og nysgerrigheden lader sig ikke skjule på de seks agents ansigter. Han fortsætter.

"Franskmændene forsøger at vinde krigen alene. Vi har fået efterretninger om, at de er i fuld gang med at færdigudvikle et våben, som vil kunne sikre dem en total sejr, og dermed kontrollen over Europa. Det må ikke ske."

"Et våben, Sir?" spørger Gordon. "Hvilket våben vil kunne sikre Frankrig en enesejr?"

"Ja, det er et godt spørgsmål, Mister Ashton. Vi har oplysninger fra Frederick Stone, som visse af jer måske kender. Han er vores agent i Paris. Han meddeler, at det måske drejer sig om en ny giftgas. Men det kan han selv fortælle jer. "

De Andre i Gruppen

Lawrence Beckett: Forfatter & vovehals
Michael Woodham-Smith: Jæger & læge
Gordon Kean Ashton: Adelsmand & idealist
George Arthur Locke: Adelsmand & officer
Sebastian Barclay: Sømand & eventyrer

"Åh, han kommer måske til London, Sir?" spørger Michael og taler for første gang.

"Næh, I tager til Paris!"

De seks mænd ser på hinanden. Ud over Michael smiler de alle forventningsfuldt.

"Kan vi lige få lidt disciplin, mine herrer. Dette er ikke en fornøjelsestur. Det drejer sig om Englands fremtid, Imperiets overlevelse og vores fælles stolthed."

Smilene forsvinder så hurtigt, som de var kommet.

"I har travlt. I morgen tidlig tager I herfra til Paris. I skal finde ud af, hvad det er for et våben, og sørge for at franskmændene ikke er de eneste, der har det i deres besiddelse. Forstået?"

Der nikkes.

"Klokken 11.00 mødes I med agent Stone. Han har allerede arrangeret, at I kan mødes med professor Alexander Hopkins, som har arbejdet på projektet. Han er englænder og er rede til at fortælle alt, hvad han ved. I mødes med Hopkins på Le Cabaret Beaucoup Belle klokken 18.00 i morgen aften. Samme aften klokken 21.00 skal I til selskab hos den engelske diplomat, Lord Exley. Og gør for guds skyld et godt indtryk! Smoking forventes. I har til den 25. klokken 18.00 til at finde tilstrækkeligt med oplysninger til, at vi også kan bruge våbnet. Inden da skal I have aflagt rapport til agent William Brentwood i Paris. Spørgsmål?"

Der rystes på hovederne.

Jonathan St. Clair

Sagfører & Mystiker

Jonathan St. Clair

Jonathan kommer fra en middelklasse-familie, der for alvor begyndte at tjene penge, da industrialismen - og deres klædefirma - fik vind i sejlene. De nyrige St. Clairs blev i stand til at sende Jonathan på universitetet, og han tog en jura-eksamen i York. I sin studietid blev han fascineret af engelske spøgelseshistorier, og han begyndte at læse mysterie-forfattere - Poe, Stoker, Doyle. Efter en kort læreperiode på familiens fabrik, fik han ansættelse som sagfører i et stort koloni-handelsselskab og begyndte ambitiøst at arbejde sig op.

Han fik sin første store chance, da han blev udstationeret for et kompagni i Indien. Arbejdet var krævende i sig selv, og det fremmede skræmte ligeså meget, som det fascinerede. Hans ambition kombineret med et behov for at komme på god fod med de lokale arbejdere gjorde ham til en snarrådig problemløser, og Selskabet begyndte at bruge ham forskellige steder, hvor hans evner kunne komme til nytte. Alt imens voksede hans interesse for det okkulte og eksotiske, der syntes så forskelligt fra sted til sted.

Der har hele tiden været noget nyt at lære, skikke at forstå, tatoveringer at få eller ritualer at prøve.

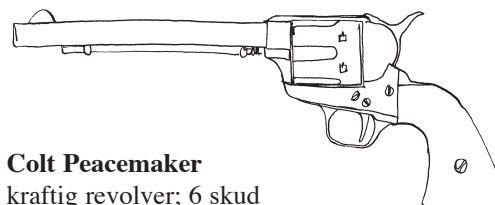
Jonathan er nu en moden 25-årig, der har prøvet mere end de fleste. Hans overblik i økonomiske og juridiske sager giver ham en del snor hos Selskabet, der hører rapporterne om deres lidt eccentricke medarbejder. Og hans arbejdsmetoder virker - de er nye fra gang til gang, og det er hans force. Han er ikke så imperialistisk som de fleste andre i

hans stilling, og han er mere end villig til at prøve at sætte sig ind i de lokales situation. Denne indlevelse giver ham mulighed for at stoppe konflikterne men også en lejlighed for ham selv til lære nyt om fremmede ånder, dæmoner, hellige floder og magiske svampe - det mystiske drager stadig.

Hans okkulte interesse har mange sider, og han er mere interesseret i at lære nyt end at gå så dybt ned i emnet. Jonathan er ikke bange for at prøve ting af, og han haft oplevelser med opium, coca-blade og hashish, som han er blevet lidt forfalden til. Han har trænet asiatiske kampformer, kendo og aikido, og inden han blev særlig god, gik han videre til meditation og trance-dans. Han har sågar påkaldt ånder i Afrika.

Men problemløsningen har ofte en mere mundæn side - opklaring af småforbrydelser på handelsstationerne eller ved bygningen af den nye jernbane. Andre gange kan det være en mere håndfast indgriben, der skal til: jage vilde dyr bort, afsløre regnskabsfusk eller forsvare arbejdet fra ørken-røvere.

Jonathan har praktisk taget ikke nogen hverdag - han er næsten altid udstationeret. Men de perioder, han har hjemme i tågede London, spenderer han hos familien eller på jagt efter bøger i støvede butikker. Hans erhverv har gjort det svært for ham at stifte familie, og han har pt. ingen kæreste. Det sociale liv er også ret begrænset, men han frekventerer gerne hyggelige barer, hvor han kan nyde et glas krydret rødvin og noget stærk tobak.

Colt Peacemaker
kraftig revolver; 6 skud

I hans baggage: jakkesæt, frakke & rejsetøj; tropehjelm, fez og almindelig hat; ibenholtstok; toiletsager; tobakspung med spændende urter & pibe; kriminalroman; gurka; revolver (Peacemaker)

Sprog: glimrende fransk; en smule swahili og indisk; læser udemærket latin